

[Vivike.]

Den almindelige fiskerhverdag former sig knap så lys, selv om det skal indrømmes, at en mand, når han har heldet med sig, kan holde en pæn årsfortjeneste i det søgående fiskeri. Men tænker ret mange på, at denne fortjeneste er baseret på 20 timers arbejde i døgnet, hårdt arbejde og mange gange under yderst ubehagelige vejrforhold? Endvidere er det yderst farefuldt arbejde, men nogen risikopræmie er der ikke tale om. Inden for Skagen giver fiskeriet ikke mere end fra hånden og i munden og fjordfiskeriet dårligt nok det.

Har landbruget ikke fået del i højkonjunkturerne, har fiskeriet så sandelig heller ikke, men det er der ikke mange, der ved, for fiskerne hører ikke til dem, der jamrer. Den lange isvinter har imidlertid ramt indvandsfiskeriet usædvanligt hårdt økonomisk. Mange fiskere har gået 2-3 måneder uden én øres fortjeneste. En del af dem er i direkte nød, og for nogle betyder det, at de ikke kan klare deres forpligtelser og mister deres fartøj og dermed deres eksistensgrundlag, hvilket heller ikke landet kan være tjent med.

Dette er en medvirkende årsag til, at Dansk Fiskeriforening har henvendt sig til den højtærede fiskeriminister med anmodning om hjælp til de fiskere, der er hårdest ramt. Man stiller ikke krav om generel hjælp, men kun i tilfælde, hvor den lokale kommunalbestyrelse attesterer, at der er trang til stede. Jeg synes, det er et beskedent krav, og det vil, hvis det opfyldes, kun udgøre en dråbe i havet i forhold til den støtte, vi yder landbruget.

I en ledende artikel fremsatte dagbladet Politiken i går den påstand, at hvis nogle fiskere skulle have hjælp, kunne Tivolis aktionærer med samme ret forlange det, hvis en regnfuld sommer betyder, at besøget i denne lysthave bliver mindre. Jeg håber ikke, at den højtærede fiskeriminister har inspireret til denne mærkværdige sammenligning, og jeg vil gerne spørge, om ministeren er villig til at foretage noget for at komme de af isvinteren hårdt ramte fiskere til undsætning.

Fiskeriministeren (*A. C. Normann*): Den henvendelse fra Dansk Fiskeriforening, som det ærede medlem hr. Vivike refererede til,

modtog jeg umiddelbart før påske, og den indeholdt en henstilling om, at der af staten stilles et beløb på 3 mill. kr. til rådighed som tilskud til indvandsfiskere, der er blevet økonomisk vanskeligt stillet som følge af den usædvanligt lange isvinter, og som derfor ikke er i stand til at foretage de fornødne investeringer for på ny at komme i gang med fiskeriet.

I forbindelse med denne henvendelse har jeg haft en rent foreløbig forhandling med Dansk Fiskeriforenings formand, og jeg har straks derefter sat en undersøgelse i gang, idet der er flere forhold, hvorover der må skabes klarhed, før der er mulighed for at tage endelig stilling til sagen.

Jeg forstår imidlertid udmærket henvendelsens baggrund. Det er jo for en stor del indvandsfiskerne og de mindre fiskere, isvinteren har ramt, fordi de ikke har haft adgang til isfrit farvand, og fordi fjorde og vige blev tillagt med is først og frigjort af forårets komme sidst.

Det er klart for enhver, at når en fisker, som i forvejen har en såre beskedent økonomisk modstandskraft, tvinges ud af sit erhverv i fjerdedelen af et år, må det ramme ham særlig hårdt. Fiskerne er jo vant til is, men det er heldigvis sjældent, at erhvervet rammes i flere måneder, sådan som det er sket i denne vinter.

Jeg har som nævnt sat en undersøgelse i gang for at søge skadens omfang fastslået. Der må ses på, hvor mange trangstilfælde der er; der må tilvejebringes et skøn over tabets størrelse for de pågældende, og der må ses på, hvor mange der udelukkende er beskæftiget med fiskeri, hvor mange der har kunnet finde beskæftigelse i land, og hvor mange der har fået kompensation gennem arbejdsløshedsunderstøttelse eller på anden måde. Man må vel også prøve at få et skøn over den direkte skade, isen har forårsaget på både fartøjer og grej. Endelig kunne der være grund til, om muligt, at se på, i hvilket omfang de pågældende fiskere kan tænkes at være i stand til at få dækning for de tab, de har lidt, gennem større fangster i den kommende tid, bl. a. som følge af den tvungne fredning af fiskebestanden, som vinteren jo også har betydet, en fredning, hvis værdi jeg ikke tør udtale mig om endnu.

Det er klart, at alle selvstændige erhverv må være indstillet på svingende indkomster.